

Sygn. akt IIK 418/13

1Ds 447/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28.08.2013r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant: Aleksandra Hormańska

po rozpoznaniu dnia 28.08.2013r. sprawy karnej

przeciwko **J. S. (1)**, s. J. i S. z d. W.

ur. (...) w L.

oskarżonemu o to, że :

w dniu 19 czerwca 2013r. w R. woj. (...) w celu skłonienia wykonującego obowiązki służbowe funkcjonariusza policji Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. K. S. (1) do naruszenia przepisów prawa w postaci zatajenia popełnienia przez J. S. wykroczenia drogowego oraz odstąpienia od nałożenia mandatu karnego w kwocie 500 zł i 10 punktów karnych udzielił wymierzonemu funkcjonariuszowi korzyści majątkowej w ten sposób, że w trakcie przeprowadzanej kontroli drogowej wręczył funkcjonariuszowi banknot w kwocie 100 PLN, który włożył do schowka na desce rozdzielczej pojazdu służbowego, którym poruszał się funkcjonariusz,

tj. o czyn z art. 229 § 3 kk;

I. uznaje oskarżonego J. S. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 229 § 3 kk i za to na podstawie art. 229 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wymierzoną oskarżonemu J. S. (1) karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza oskarżonemu J. S. (1) karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 40 (czterdzieści) złotych,

IV. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci banknotu o nominale 100 (stu) złotych serii (...) opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz 113/13,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 19 czerwca 2013 roku J. S. (1) poruszał się samochodem osobowym marki V. (...) na niemieckich numerach rejestracyjnych (...). Około godziny 8.50 przejeżdżał przez miejscowość R. kierując się w stronę B.. Tam został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji, który dokonując pomiaru prędkości samochodu J. S. (1) ujawnił wykroczenie drogowe, polegające na przekroczeniu prędkości. Mimo obowiązującego na tym odcinku ograniczenia prędkości do 50 km/h, J. S. (1) poruszał się z prędkością 125 km/h.

Dowód: zeznania świadka K. S. k. 7-8;

zeznania świadka M. D. k. 9-10;

wyjaśnienia oskarżonego J. S. k. 16-17, 23-24.

W trakcie kontroli J. S. (1) nakłaniał słownie funkcjonariuszy policji do odstąpienia od wypisania mandatu, a następnie wyciągnął banknot 100 zł, który włożył do otwartego schowka w kokpicie radiowozu, mówiąc, iż „to na dobra wódkę”. W związku z udzieleniem korzyści majątkowej funkcjonariuszom policji J. S. (1) został zatrzymany i przewieziony do KPP w L.. J. S. (1) był uprzednio karany sądownie.

Dowód: zeznania świadka K. S. k. 7-8;

zeznania świadka M. D. k. 9-10;

karta karna k. 13;

protokół zatrzymania rzeczy k. 2-4

wyjaśnienia oskarżonego J. S. k. 16-17, 23-24.

Oskarżony J. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składając na tę okoliczność stosowne wyjaśnienia, w których wskazał zarówno okoliczności wręczenia „łapówki” jak i jej przyczyny. Przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzenia koreluje z zebraniem materiałem dowodowym tworząc jedną logiczną całość. Sąd nie doszukał się podstaw do kwestionowania wiarygodności jego wyjaśnień.

K. S. (1) oraz M. D., w swoich zeznaniach, w sposób spójny i logiczny przedstawili zaistniałe zdarzenie, ograniczając się do zwięzłego przedstawienia zaistniałych faktów. Ich zeznania w pełni oddają przebieg zaistniałego zdarzenia. W ocenie Sądu zarówno zeznania K. S. (1) jak i M. D. zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Całości kształtu zdarzenia dopełnia dowód w postaci protokół zatrzymania rzeczy potwierdzający wręczenie korzyści majątkowej przez oskarżonego.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony złożył również wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy, który został zaakceptowany przez oskarżyciela, wobec czego Prokuratura Rejonowa w Lubaniu wystąpiła do Sądu z wnioskiem o skazanie oskarżonego J. S. (1) w trybie art. 335 § 1 kpk.

Mając na uwadze, iż okoliczności sprawy nie budziły żadnych wątpliwości, a zachowanie oskarżonego w pełni wyczerpało znamiona zarzucanego mu czynu z art. 229 § 3 kk, Sąd uznał, iż brak jest jakichkolwiek okoliczności, które przemawiałyby za nieuwzględnieniem wniosku o skazanie w trybie art. 335 § 1 kpk i wymierzeniu proponowanej przez oskarżonego i Prokuraturę kary.

Wymierzając J. S. (1) na podstawie art. 229 § 3 kk karę 1 roku pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia, oskarżonego, jego uprzednia karalność, znaczny rozmiar społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, przejawiający się w ignorowaniu obowiązującego porządku prawnego, pobudek, jakie kierowały sprawcą (chęć uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie) oraz premedytację działania i wyrachowanie sprawcy.

W ocenie Sądu, zachowanie sprawcy miało jednak charakter incydentalny, w związku, z czym zachodzi wobec niego pozytywna prognoza jego przyszłego zachowania. Mając to na uwadze Sąd w oparciu o przepis art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata.

Dla wzmożenia dolegliwości Sąd w oparciu o przepis art. 71 § 1 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując, iż wartość jednej stawki jest równoważna kwocie 40 złotych.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, uzmysłowi mu ona niedopuszczalność podobnego zachowania w przyszłości i będzie dla niego realnie dolegliwa. Nadto czynić będzie ona również zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości.

Biorąc pod uwagę, iż w przedmiotowym postępowaniu zabezpieczono dowód rzeczowy w postaci banknotu o nominale 100 zł serii (...), opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz. 113/13, Sąd na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł jego przepadek na rzecz Skarbu Państwa.

Mając na uwadze przepis art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił J. s. od ponoszenia kosztów niniejszej sprawy i nie wymierzył mu opłaty, uznając, iż poniesienie ich byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe z uwagi na sytuację majątkową.